रामार्थयुक्तं रामप्रयोजनयुक्तं ॥ रामरूपाभिधेयेन युक्तं तद्बोधकमितिवा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नजानीते नजानीतइव ॥ अनुह्लाददैत्यनीतां शचीं पुरंदरइव ॥ ३३ ॥ मह्यं मत्तः ॥ ३४ ॥ विष्टंभयित्वा संस्तभ्य सेतुं बध्वेतियावत् ॥ ३५॥ तत्र तत्कर्मप्रवृत्तौअंतरा विघ्नत्वेन यदि मृत्युप्रभृतयोपि स्थास्यंति तदा तानपि वधिष्यति ॥३६॥३७॥ स्वोक्तेर्थे देव्याविश्वासार्थं स्ववासस्थानमंदरादिभिः स्वजीवनसाधनैर्मूलफलैश्चशपथं करोति ॥ मंदरेणचेति ॥ दर्दुरः पर्वतविशेषः ॥ ३८॥ यथा रामस्यमुखं द्रक्ष्यसि

इतीवदेवीवचनंमहार्थंतंवानरेंद्रंमधुरार्थमुक्त्वा ॥ श्रोतुंपुनस्तस्यवचोभिरामंरामार्थयुक्तंविररामरामा ॥ ३१॥ सीतायावचनंश्रुत्वा मारुतिर्भीमविक्रमः॥ शिरस्यंजलिमाधायवाक्यमुत्तरमब्रवीत्॥ ३२ ॥नत्वामिहस्थांजानीतेरामःकमललोचनः ॥ तेनत्वांनानयत्याशुशचीमिवपुरंदरः॥ ३३॥ श्रुत्वैवचवचोमह्यंक्षिप्रमेष्यतिराघवः॥ चमूंप्रकर्षन्महतींहर्यृक्षगणसंयुतां ॥ ३४॥ विष्टंभयित्वा वार्णौघैरक्षोभ्यंवरुणालयं॥ करिष्यतिपुरींलंकांकाकुत्स्थःशांतराक्षसां॥३५॥ तत्रयद्यंतरामृत्युर्यदिदेवामहासुराः ॥ स्थास्यंतिपथि रामस्यसतानपिवधिष्यति॥ ३६ ॥ तवादर्शनजेनार्येशोकेनपरिपूरितः॥ नशर्मलभतेरामःसिंहार्दितइवद्विपः॥३७॥ मंदरेणचतेदेविशपेमूलफलेनच॥ मलयेनचविंध्येनमेरुणादर्दुरेणच ॥ ३८॥ यथासुनयनंवल्गुबिंबोष्ठंचारुकुंडलं ॥ मुखंद्रक्ष्यसिरामस्यपूर्णचंद्रमिवोदितं॥ ३९ ॥ क्षिप्रंद्रक्ष्यसिवैदेहिरामंप्रस्रवणेगिरौ ॥ शतक्रतुमिवासीनंनागपृष्ठस्यमूर्धनि ॥४०॥

तथा मंदरादिभिः शपे इत्यन्वयः ॥३९॥ प्रस्रवणे गिरौ विद्यमानमपीह द्रक्ष्यसीत्यर्थः ॥ नागपृष्ठस्य मूर्धनि ऐरावतोपरि स्थितमिंद्रमिव मत्पृष्ठगं रामं द्रक्ष्यसीत्यर्थः ॥ नाकपृष्ठस्येतिपाठः स्वर्गस्योपरीत्यर्थइतितीर्थः ॥ ४० ॥